

Ազգերի Յիմերը և
Զոհերը

Լեւոն Գրիգորյանի
№ 1844-ը Երկրորդ

[1844]

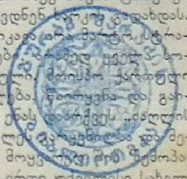
32

ჩვენი ბრძოლის მიზანი

რუსეთის წინააღმდეგ ბრძოლა საქართველოს გუშინ არ დაუწყია. 1801 წლიდან. — როცა რუსეთმა უხეშად დაარღვია საქართველოსთან 1783 წელს დადებული სამეგობრო ხელშეკრულება და საქართველო რუსეთის ორ გუბერნიად აქცია — ქართველი ხალხი ისხავს იარაღს და იწყებს ხანგრძლივსა და სასტიკ ბრძოლას. ეროვნული თავისუფლების აღდგენის მიზნით მოწყობილი რამდენიმე ათეული აჯანყება რუსეთმა სისხლში ჩაახრჩო. ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო შვილები, საქართველოს დამოუკიდებლობისათვის მებრძოლნი უმოწყალოდ დაჟლიტა და დიდი ნაწილი სამუდამოდ ციმბირში გადაასახლა.

საქართველო თავისი ხანგრძლივი და გმირული ისტორიის მანძილზე არა ერთხელ დამარცხებულა ბრძოლაში; ჩვენს ქვეყანას ახსოვს რომაელებისა და არაბების, სპარსეთისა, მონღოლეთისა და თურქეთის ბატონობა, მაგრამ ისე სასტიკი და გამანადგურებელი ჩვენი ერისათვის არც ერთი ქვეყნის ბატონობა არა ყოფილა როგორც რუსეთისა. საქართველოში შემოჭრილი უცხო ძალა, სპარსელები იყვნენ თუ მონღოლები, უმთავრესად იკავებდნენ სტრატეგიულ და პოლიტიკურ ცენტრებს და სხვა ადგილებში ხალხი ისევ თავის ცხოვრებით სცხოვრობდა — შათვან მოითხოვდნენ სუკოც დახდას. რუსეთი-კი ყველგან შეიჭრა, მან დაიკავა არამოტოკრატეგიული და პოლიტიკური ცენტრები, არამოტოკრატეგიული, ყველა ბილიკი, ყველა კუნძული, მთისპირ ქართული სკოლა და ქართული მართლმსაჯულება, წიგნყვანა და გაბარცვა ქართული ეკლესია, ქართულ ენას დაარქვეს „ძალის ენა“ და ქართველი ხალხი დაუმორჩილეს ვაჩხვანილსა და მექრთამე რუსის მოხელეებს. ამრიგად მოყვანილი წიგნყვანა-რულმა რუსეთმა მთელ მსოფლიოში ერთი უაველესი სახელ-

258
ფ/ფ
ფ

მწიფოთაგანი, საქართველო, ვერაგულად მოჰკლა და სამარეში ჩააწვინა. ამ დროიდან ჩვენი ქვეყანა საერთაშორისო ასპარეზიდან გაჰქრა და ქვეყნიერების რუქიდან ამოიშალა — ის გადაიქცა ველური რუსეთის მიყრუებულ პროვინციად.

ამ გარემოებას არ შეურიგდა თვით ქართველი ხალხი. რუსეთის ვერაგობის გამომჟღავნების პირველ დღიდანვე დაწყებულმა ბრძოლამ 116 წელიწადი გასტანა. ქვეყანა სისხლიდან იცლებოდა, მაგრამ ვერ გასტეხეს, იარაღი ვერ დააყრევინეს, და როცა რუსეთში 1917 წელს რევოლუცია მოხდა, საქართველომ ეს მოვლენა თავისი ეროვნული თავისუფლების აღსადგენად გამოიყენა. 1918 წ. 26 მაისს საქართველო თავის თავს დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ აცხადებს. ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში უნდა დაწყებულიყო ახალი ერა. ქართველ ერს კვლავ ეძლეოდა საშვალეა გაეშალა ეროვნული შემოქმედების უნარი და თავისი ეროვნული ცხოვრება მოეწყო როგორც სურდა, ე. ი. თითონვე ყოფილიყო თავისი ბატონი და პატრონი. საქართველო კვლავ შევიდოდა კულტურულ ერების ოჯახში როგორც თანასწორი თავისუფალ ერთა შორის. მოწინავე ქვეყნებიც თანაგრძნობით შეხვდნენ საქართველოს მკვდრეთით აღდგომას. ევროპის ქვეყნებიდან გერმანიამ პირველმა იცნო საქართველოს დამოუკიდებლობა. მას მიჰბაძეს სხვებმაც: საფრანგეთმა, ინგლისმა, იტალიამ, იაპონიამ, ბელგიამ და სხვ. საქართველოს დამოუკიდებლობა იცნო და აღიარა საბჭოთა რუსეთმაც — 1920 წელს, 7 მაისს, მოსკოვში საქართველოსა და რუსეთს შორის დაიდო სამეგობრო ხელშეკრულება. რომლის პირველი მუხლი აღიარებს საქართველოს დამოუკიდებელ და თავისუფალ სახელმწიფოდ, ხოლო მეოთხე მუხლში რუსეთი სამუდამოდ უარს ამბობს ყოველგვარ პრეტენზიებზე საქართველოს მიმართ. ამ ხელშეკრულებას ხელს აწერს საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარი ჩიჩერინი და სახკომსაბჭოს თავმჯდომარე ლენინი. ამ ხელშეკრულების მიხედვით საქართველოს რუსეთიდან თავდასხმის საფრთხე აცილებულად უნდა ჩაეთვალა. ასე იქნებოდა ყველგან, მთელ დედამიწის ზურგზე. თუ ორი სახელ-

თუ სხვა რომელიმე წოდებისა. ყველა ქართველი იქნება თანაბარუფლებიანი მოქალაქე თავისი ქვეყნისა, სადაც გაუქმდება გლეხობის დამმონავებელი კოლხოზ-სოცხოზები და აღდგენილ იქნება კერძო საკუთრების უფლება. გასაქანი მიეცემა კერძო ინიციატივას და აღდგენილი იქნება დანგრეული ქართული ოჯახი. ეს არის ჩვენი მიზანი და ამას გვაძლევს გერმანიის გამარჯვება.

ომი გადამწყვეტ ფაზაში შედის — 1944 წ. გადამწყვეტი წელია. როგორია მდგომარეობა ამჟამად? რუსული ჯარების წინ წამოსვლა ნიშნავს თუ არა გერმანიის დამარცხებას ან მის დასუსტებას? ომის დაწყებისთანავე გერმანიის ჯარებმა გაანადგურეს რუსული კადრის ჯარების უდიდესი ნაწილი და დაიკავეს თვალუწვდენელი სივრცე ლენინგრად-მოსკოვ-ვოლგა-თერგამდე. რუსეთმა დაჰკარგა, ძუნწი გამოანგარიშებით, 20 მილიონამდე (ტყვე და მოკლული) ჯარისკაცი, რამდენიმე ათასი თვითმფრინავი და ტანკი, და უთვალავი რაოდენობა ზარბაზანი, ტყვიამფრქვევი და თოფისა. ჩქარი უკან დახევით რუსეთმა მოახერხა თავისი ცოცხალი ძალის ერთი ნაწილი გადაერჩინა. მაგრამ თუ მივიღებთ მხედველობაში დიდი ინდუსტრიული და ეკონომიური ცენტრების დაკარგვით გამოწვეულ საშინელ სასურსათო კრიზისს, იარაღის მარაგის ნაკლებობას და გულგატეხილი ხალხის სულიერ განწყობილებას, ეს გადარჩენილი ცოცხალი ძალა სრულიადაც არ არის საკმარისი რომ დაიცვას რუსეთის ტერიტორია და მით უფრო იმისათვის, რომ აწარმოვოს შეტევები. რუსეთი განწირულია. მისი დამარცხება სადავო არ არის. ეს მხოლოდ დროის საქმეა. რუსეთის აგონია გაახანგრძლივა ინგლის-ამერიკამ. სტალინის დაჟინებითი მოთხოვნა, რომ დაუყოვნებლივ გახსნილ იქნას ევროპაში მეორე ფრონტი, მისმა მოკავშირეებმა ბოლოსდაბოლოს შეიწყნარეს და შეუდგნენ სამზადისს. დანიშნულ იქმნა დესანტის ჯარების მთავარსარდალი და ინგლისის ტერიტორიაზე სწარმოებს სათანადო მოსამზადებელი მუშაობა. რასაკვირველია, ეს ამბავი არ გამოეპარა გერმანიის სარდლობას, რომელიც მთავარ მოწინააღმდეგედ

ინგლის-ამერიკასა სოვლის და არა დასუსტებულ რუსეთს. ამიტომ გერმანიის სარდლობამ აღმოსავლეთის ფრონტზე მოხსნა დიდი ნაწილი თავისი ძალებისა და გადმოიყვანა დასავლეთში დესანტის შემთხვევაში გადამწყვეტი და გამანადგურებელი ბრძოლის მისაცემათ. აღმოსავლეთის ფრონტის ასეთი შესუსტებით, რასაკვირველია, ისარგებლა სტალინმა და უკანასკნელი ძალ-ღონით, უთვალავი მსხვერპლის გაღებით მოიწვეს წინ. ბევრგან საგულისხმო შედეგებსაც მიაღწია. მაგრამ ეს არის დროებითი მიღწევები, რომელნიც ომის შედეგებს ვერ გამოსცვლიან. რუსეთის საბოლოო დამარცხება აშკარა გახდება ყველასათვის იმ წუთიდან, როცა გერმანია წესძლებს მთელი თავისი ძალით კვლავ აღმოსავლეთში დაბრუნებას. ეს დარტყმა მოჰყვება ინგლის-ამერიკის დესანტის განადგურებას. ისიც უნდა მოვიგონოთ, რომ მტრების ბანაკში ძალიან ბევრს ლაპარაკობენ გერმანიაში გამოგონილ საიდუმლო იარაღზე, რომელსაც უნდა ექნეს ისტორიაში დღემდე უხილავი გამანადგურებელი ძალა. ეს იარაღი, რა თქმა უნდა, მარტო ინგლის-ამერიკის წინააღმდეგ არ იქნება ნახმარი და მის ძალას ჩვენ ვნახავთ რუსეთის ველებზედაც.

ამრიგად, წითელი ჯარის წინ წამოსვლა გერმანიის სიუსტის მაჩვენებელი კი არ არის. არამედ შედეგია გერმანული სტრატეგიისა, რომლის მიზანია: ერთის მხრივ, შემოინახოს ძალა მთავარი მოწინააღმდეგის დასამარცხებლად; ხოლო მეორეს მხრივ, მოუშვას რუსული ჯარი ისეთ ადგილებამდე, სადაც მისი დამარცხება უფრო ადვილი იქნება, ვიდრე ვოლგაზე და მოსკოვთან. ცხადია, რუსული ჯარის განადგურება გერმანიისათვის უფრო ადვილია გერმანიის საზღვრებთან ახლოს, რადგან, გარდა შესანიშნავი გზებისა, რომელიც ადვილებს სამხედრო მანევრირებას, გერმანულ ჯარს ხელკვეშ ექნება ყველაფერი, რაც რუსეთში შორიდან მიჰქონდათ. თავის სასიცოცხლო ბაზებს მოწყვეტილი წითელი ჯარის განადგურება მოხდება გერმანიის საზღვრებთან ახლოს, გერმანიისათვის ხელსაყრელ პირობებში. ეს იცის სტალინმა. მან იცის, რომ რუსეთი უკვე დამარცხებულია და მისი ჯარი გა-

ნადგურებას ვერ აიციდნს, სტალინი ჰხედავს რომ ჯარისა და სამხედრო მასალის მარაგი საკმარისი არა აქვს, რომ დანაკლისი შეივსოს, რომ ახალი ცოცხალი ძალა შეიმატოს, ის ტაქტიკურ მანევრს აკეთებს თავის ხალხის მიმართ და თითქოს ყოველგვარ დათმობებზე მიდის მოსახლეობის გულის მოსაგებად. ამით აიხსნება და არა სტალინის მსოფლმხედველობაში მომხდარი ცვლილებით მისი უკანასკნელი ღონისძიებანი: ეკლესიისათვის თავისუფლების მიცემა, ჯარში მარშლობისა და სხვა „ბურჟუაზიული“ ხარისხების შემოღება, მარქსისტული პროპაგანდიდან პატრიოტულ ჰანგებზე გადასვლა, კომუნისტური ჰიმნი „ინტერნაციონალის“ ნაციონალური ჰიმნით შეცვლა. კომინტერნის დაშლა, და უკანასკნელად საბჭოთა კავშირში შემავალ რესპუბლიკების დამოუკიდებლად გამოცხადებაც. ეს უკანასკნელი აქტი შესრულებულია არა მარტო შინაური საჭიროებისათვის, არამედ უფრო საგარეო ეფექტის მიზნით, ევროპის ერების მოსატყუებლად და მათი წინააღმდეგობის შესასუსტებლად. ამ აქტით მოსკოვს სურს ფინლანდიას, პოლონეთს, უნგრეთს, ბალტიის სახელმწიფოებს, რუმინიასა და სხვა ერებს შეურყიოს ბრძოლის საჭიროების შეგნება, გაუადვილოს ადგილობრივ კომუნისტებს პროპაგანდა და არა კომუნისტურ წრეებშიც შეჰქმნას აზრი, რომ მოსკოვის გამარჯვებას მოჰყვება არა ენკავედეს ტერორი, არამედ თავისუფლება ყველა ხალხებისა და ბედნიერება მაგრამ ეს მანევრიც წინასწარ განწირულია. ქვეყანამ იცის რომ ეს არის მორიგი თვალთმაქცობა და თაღლითობა. ყველაზე უკეთ ეს ვიციტ ჩვენ, ქართველებმა. საბჭოთა კავშირის კონსტიტუციით საქართველო დღემდეც „თავისუფალი“ და კავშირში „ნებაყოფლობით“ შესული რესპუბლიკა იყო. კავშირიდან გამოსვლის უფლებაც ჰქონდა. ასე ეწერა საბჭოთა კონსტიტუციაში. მაგრამ როგორი იყო სინამდვილე? რამდენი აჯანყება მოეწყო რუსეთის წინააღმდეგ, რამდენი სისხლი დაიღვარა, რამდენჯერ ჩაახრჩო რუსეთმა ქართველი ერის სურვილი დამოუკიდებელი ყოფილიყო? ეს ჩვენ კარგად ვიცით, ჩვენს თავზე განვიცადეთ.

0533/622

2023

90

არა, სტალინის მანევრები ჩვენ შეცდომაში ვერ შეგვიყვანს. საქართველო თავისუფალი და დამოუკიდებელი მხოლოდ მაშინ იქნება, როცა საბჭოთა კავშირი დაიმსხვრევა და რუსი კავკასიიდან გაიდევნება. ეს დრო მოახლოებულია, ამ მიზნით დღეს იბრძვიან არა ერთეულები ან ასეულები, არამედ ათასეულები. გერმანიის ჯარს გვერდით უდგას მრავალი ათასი ქართველი მებრძოლი, გერმანული სამხედრო წესით გაწვრთნილი ლეგიონერები, რომელთაც თავიანთ სამშობლოში მიაქვთ თავისუფლების ფართედ გაშლილი დროშა. ამ შეიარაღებულ, ქართული დროშის ქვეშ მებრძოლ ძალას მეთაურობს გერმანელების მიერ უფლებამოსილი ქართული ხელმძღვანელობა.

ასეთია მდგომარეობა საზღვარგარედ. საქართველოს განთავისუფლების საკითხი დღის წესრიგში სდგას. მომავალში ყველაფერი დამოკიდებული იქნება ჩვენი შეგნებისაგან. ჩვენი უნარისაგან და ჩვენი მომზადებისაგან. შევეძლებთ თუ არა გამოვიყენოთ საქართველოსათვის ეს უაღრესად ხელსაყრელი პირობები? ამას მომავალი გვაჩვენებს. ჩვენ ვიცით რომ ქართველი ხალხი საშინელ პირობებში სცხოვრობს. ვიცით აგრეთვე რომ იქ აქტიური მოქმედება მოსკოვის წინააღმდეგ დიდ მსხვერპლს გამოიწვევს და ამიტომ შეუძლებელია. მაგრამ საქართველომ უნდა გაამახვილოს ყურადღება, განიმტკიცოს ეროვნული ნებისყოფა და მზად იყოს საჭირო მომენტი-სათვის. ერთი საათით აჩქარება ქვეყანას დალუბავს, მაგრამ დაგვიანებაც საფრთხეს გვიმზადებს. მოქმედების დასაწყებად საჭირო ნიშანს ჩვენგან ელოდეთ.

გაუმარჯოს თავისუფლებას, დიდება ქართველ ერს!

საქართველოს პოლიტიკური ცენტრი.

ჩემი
 1944
 9/10

1944 წლის აპრილი
 საქართველოს პოლიტიკური ცენტრი
 3